

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. JUDr. Janem Michalcem, advokátem AK Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o plný invalidní důchod, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 1. 2003, č. j. 14 Ca 393/99 – 176,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 1. 2003, č. j. 14 Ca 393/99 – 176 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 1. 2003, č. j. 14 Ca 393/99 – 176. V ní krajskému soudu vytkl, že se neřídil zcela stanoviskem odvolacího soudu, když sice nařídil provedení znaleckých posudků a výslech znalců, ale nepřipustil výslech dalších odborníků – lékařů, kteří se na jeho léčbě podíleli. Tím dokládal přípustnost kasační stížnosti, když lze uplatnit, že v opakovaném řízení v téže věci se krajský soud ne zcela řídil právním názorem soudu ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Především krajskému soudu vytkl, že nepřipustil výslech MUDr. R. H. a MUDr. B. z Fakultní nemocnice Brno, které se přímo a zajisté s odborností a použitím metod své kliniky na jeho léčbě podílely. Jejich výslech navíc mohl vést i k dalšímu důkazu, že tatáž plná invalidita z téže diagnózy byla přiznána spoluvězni stěžovatele, kterým byl P. M. v K.i v roce 1999. Tyto důkazy žalobce před krajským soudem navrhl. Jde tedy o naplnění ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když při zjišťování stavu věci nebyly provedeny dostatečně důkazy a tudíž

nebylo správně posouzeno a rozhodnuto soudem a tak je konečné rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce navrhl, aby rozsudek krajského soudu byl v souladu s ust. § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. zrušen a věc byla vrácena soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud vyzval žalovanou k vyjádření ke kasační stížnosti, žalovaná mu přípisem ze dne 23. 9. 2003 sdělila, že dne 16. 9. 2003 vydala rozhodnutí, kterým bylo plně vyhověno námitkám uvedeným v žalobě. Podle přiloženého opisu rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2003, č. j. xx žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení přiznala žalobci od 11. 6. 1999 plný invalidní důchod podle ust. § 39 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění ve výši 4805 Kč měsíčně s tím, že od srpna 1999 náleží plný invalidní důchod ve výši 4980 Kč měsíčně a od 1. 12. 2000 plný invalidní důchod nenáleží.

Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné (§ 103 odst. 1 písm. c/) nebo bylo zatíženo vadou, který mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné (§ 103 odst. 1 písm. d/), jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud se v daném případě necítil vázán důvody kasační stížnosti, protože rozsudek krajského soudu je nezákonný pro rozpor rozsudku vyhlášeného dne 17. 1. 2003 a písemného vyhotovení napadeného rozsudku.

Podle obsahu protokolu o jednání před krajským soudem ze dne 17. 1. 2003 (č. l. 175 spisu) krajský soud vyhlásil rozsudek v tomto znění: „Předmětný opravný prostředek se zamítá, navrhovateli, ČSSZ ani Českému státu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.“.

Výrok písemného vyhotovení rozsudku zní takto:

I. Předmětný opravný prostředek z 15. 6. 1999, doručený podepsanému soudu do jeho liberecké pobočky dne 17. 6. 1999 a směřující proti rozhodnutí správního orgánu č. j. xxx ze dne 14. 5. 1999, o zamítnutí navrhovatelovy žádosti o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., se zamítá.

II. Navrhovateli, správnímu orgánu ani Českému státu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.

III. Znalci Doc. MUDr. J. B., CSc., se přiznává znalečné souhrnnou částkou 4135 Kč, která mu bude z účtu podepsaného soudu zaslána na adresu jeho pracoviště: Psychiatrická klinika Fakultní nemocnice L.

Podle článku 96 odst. 2 Ústavy jednání před soudem je ústní a veřejné; výjimky stanoví zákon. Rozsudek se vyhláší vždy veřejně.

Podle § 49 odst. 9 s. ř. s. rozsudek musí být vyhlášen jménem republiky a veřejně. Jakmile soud vyhlásí rozsudek je jím vázán.

Vyhlášení rozsudku je třeba uvést v protokolu o jednání. Protokol musí obsahovat plné znění výroku rozsudku. Krajský soud v daném případě takto nepostupoval. Rozsudek dne

17. 1. 2003 vyhlásil v jakémisi zkráceném znění, které pak v písemném vyhovení rozsudku rozložil do dvou odstavců I. a II., přičemž v odstavci I. podstatným způsobem doplnil označení opravného prostředku žalobce, a poprvé také uvedl i den a číslo rozhodnutí správního orgánu. V písemném vyhotovení rozsudku pak doplnil ještě odstavec III. výroku, jímž znalci Doc. MUDr. J. B., CSc. přiznal znalečné.

Vyhlášený rozsudek sice lze opravit i doplnit, avšak jen za zákonem stanovených podmínek. Podle ust. § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení. Podle ust. § 166 odst. 1 a 2 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník řízení do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu. Doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením. Postup krajského soudu nebyl v souladu s uvedenými ustanoveními a byl nesprávný.

Pro rozpor znění rozsudku vyhlášeného a písemného vyhotovení rozsudku byl nucen Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), v němž je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu ve smyslu ust. § 110 odst. 3 s. ř. s.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. 9. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu